

Въ врѣме да Діоклитіаново-то гоненіе (303. год. слѣдъ Христа) паднѣхъ въ Египетъ, 140,000 — христіяни подъ мечъ-тъ, и 700,000 — погынѣхъ въ затворы-тъ, въ заробваніе и въ заточеніе.

Ные свѣршихме сега нашійтъ околный погѣдъ по граничны-тъ земли на Римско-то царство и ще ся върнемъ въ срѣдоточіе-то му въ Римъ. Ако и този столиченъ градъ на свѣта отъ години на години паднѣ по-долу въ развратъ-тъ на нѣравственность-тъ си, и стана зрѣлище на гражданскы сплѣтенія; ако и огнь-тъ на гоненіе-то постоянно горѣлъ, то при всичко това число-то на христіяны-тъ ся постоянно умножи и подъ очи-тъ на языческый царь ся усили до толкова, щото всички-тъ негови старанія за тѣхно-то истрѣбленіе останѣхъ безъ успѣшны. Въ срѣдинѣ-тъ на трето-то столѣтіе общество-то въ Римъ броеше 1. епископъ, 46. презвитери, 7. діакони, толкова и подьдіакони, 50. четци, увѣщатели и слугы и раздаваше на 1500 члена мылостыни-тъ си. Въобщѣ число-то на христіяны-тъ въ това врѣме ся умножаваше до толкова че *Тертуллианъ* вече въ 200-тъ години, въ лице-то на царь-тъ и сенатъ-тъ му можялъ да каже: «Ный сме христіяни само отъ вчера, нѣ вече напълнихме всички-тъ ви владѣнія, градове, острови, твърдины, сѣвѣты, войска, гасты, палаты, даже сенатъ-тъ и присѣтственны-тъ мѣста, и на язычници-тъ оставихме само храмове-тъ. Ако бы бѣхме расположены да си отмъщаваме за прѣтърпѣны-тъ злы обхожденія, шѣхме да сме доста силны,